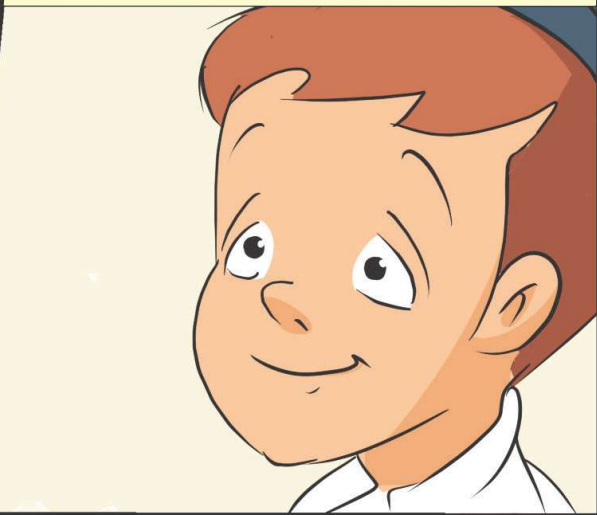

סינג לאחריה - על התנקה

בְּךָ קָרָאוּ לוֹ בְּלֶס, מֵגִיל יַנְקוּיַת וְעַד לַיּוֹם שֶׁבוּ הֵם נְאֻלְמוּ דָם, אוֹ לְיֵתֶר דִּיּוּק, נָשְׁבוּ אֶת שְׂפִתוֹתֵיהֶם בְּתַדְהֶמָּה.

לא מועיל, לא מזיק או במלים אחרות - למל"מ.

יֵרֵאִים וְשֹׁלְמִים הָיוּ כָּל הַיָּמִים, מְצַנְפִים בְּד' אֲמוּנָתֵיהֶם. מְדִירִים רַגְלֵיהֶם מִכָּל בְּדִיל שֶׁל סִבְסוּף אוֹ מִחֻלְקַת.

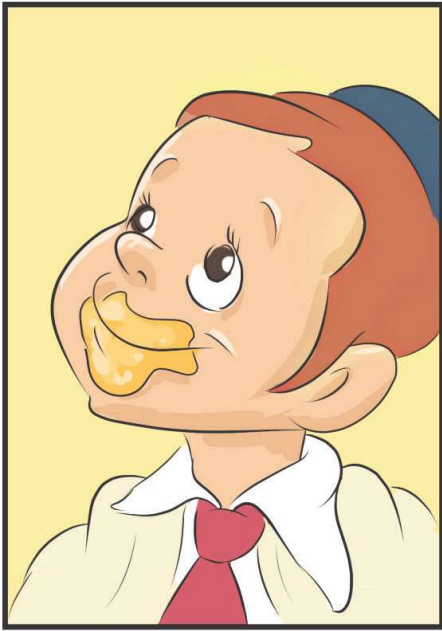
יַעֲנִקִי, יַעֲנִקְלִי, יַעֲנִקוּשׁ, וְעוֹד נְשָׁלֵל כַּנּוּיֵי חֲבֵה הָעֲנִקוֹ לְיֵלֵד הָרֶךְ שֶׁנוֹלַד לְעַת זְקֵנָה לְהוֹרִיו מְחַסְרֵי הַיְחוּס.

לְיֵתֶר כְּבֹךְ לֹא יִחְלוּ וְלֹא צָפוּ. וְכִי מְדוּעַ שֵׁיִשְׁאֲפוּ לְגִדּוּלוֹת, מָה תוֹעֵלַת כְּבֹךְ. נַעֲבֹדָה אֶת ה' אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁלְוָה וּבְטוֹב לֵבָב.

אחת היתה משאת נפשם: שבננס הפעוט יגדל להיות יהודי טוב, לבבי וקגון.

בדחילו ורחימו, הוביל אותו
אביו למלמד הדרדקי ללקק
דבש בתלמוד התורה השכונתי.

ויגדל
הנער
ויגמל.

מישם, המשיך האב למכירת הקטנה שפתח
לפני עשרות בשנים, בינות בית הכנסת הגדול
לישיבת 'חבמי' מלך הקטנה.

את כל השאר רכשו תושבי השכונה במרפולים עתירי
הפרסום, תרים בעיניהם אחר המבצע המזדמן.

חופלים היו אנשי השכונה על לייבל,
ובדרום הביתה לאחר שנטשו תפלה, היו דורכים
על מפתח חנותו לרפש מוצרי בסיס.
גם ללייבל שלנו מגיע א ביסאלע פרנסה.

אַמָּנָס גַם 'בַּתּוֹרָה אַתָּה עֹמֵל' בְּתִיב בֵּינָה, אָךְ לִיִּבֵּל לֹא נִמֵּן
בְּכַשְׁרוֹנוֹת מִיְחָדִים. הִיָּה מְסַתֵּמֵק בְּשׁוּעָרָיו הַיּוֹמִיִּים, מְאַזֵּין
בְּרֹאעַ לְדַבְרֵי חֲכָמִים וְשֹׁמֵחַ בְּחֻלְקוֹ.

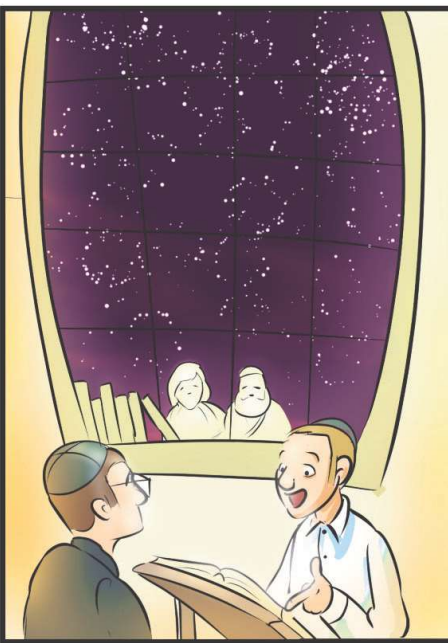
פֶּרְנֶסְתוֹ שׁוֹל הַחֲנֻנִי
- הֲלֹא הוּא לִיִּבֵּל הָאֱהוּב - לֹא הִיָּתָה מְצוּיָה.
אָבֵל, מָה לוֹ לְהִתְאוּבֵן.
וְכִי לֹא נֶאֱמַר 'פֶּת בְּמִלְחָה תֹאכְלִי'!?

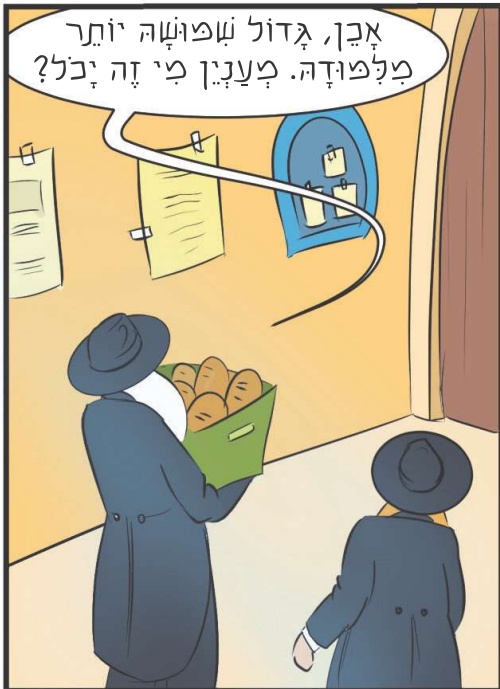
גַם זֹו לְטוֹבָה!
אֵין רַע יוֹרֵד
מִלְּמַעְלָה.

אַשְׁרֵי חֶלְקִים וְגֹדֵל
זְכוּתָם. תּוֹרַת ה' זָכָה,
מְאִירַת עֵינַיִם!

אַהֲבָה גְּדוֹלָה, רַחֲשׁוּ לִיִּבֵּל
וְרַעֲיִתוֹ לְלוּמְדֵי הַתּוֹרָה
וְחוֹבְשֵׁי בֵּית הַמִּדְרָשׁ.

אָבֵן, גְּדוֹל שְׁפוּאָשָׁה יוֹתֵר
מִלְּפוּזָה. מַעֲנֵן מִי זֶה יָבֵל?

בְּמוֹ שְׁעוֹן שְׁוִיִצְרִי! עַל
הַבִּקְרָה. בְּלִי לְפִסְפֵּס אֶף יוֹם,
בְּכָר שְׁנַיִם אֲרֻבוֹת.

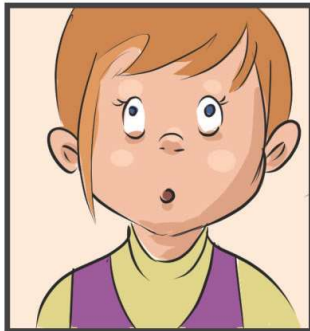

הַרְחַק מֵעֵינֵי הַרְבִּים,
מִבְּלִי שְׁאִישׁ יִדַּע אוֹ
יִרְגִּישׁ, הִיָּה לִיִּבֵּל
מְסַתֵּמֵק לְיִשׁוּבָה
לְחֲמִים וּמְאַפִּים.

לא פעם, באשר היה מבחין בילד או ילדה קטנים, נשרכים מאחור בתור לקפה. היה מוצא דרך חכמה לסייע להם.

הבנקוק הוא במחיר מוצע והוא מצלח במיוחד. בדאי לך!

דאגה עמקה, קננה בלבן נול לייבל לכל באי חנותו הקטנה.

הוא היה מעניק להם ברחב לב את מבקשם, וחייל חש מסדיר את התשלום.

מכ... משבח!

בערמה, הוא היה עוזב לרגע את הדוכן כדי לסדר משהו, ואז...

מה את צריכה?

כך היה לייבל, באהבת ישראל גדולה, מודא שהקטנים והחלשים לא יבלעו בין הלקוחות החזקים והפזיזים. בטוב לבו, דאג תמיד שגם העניים יוכלו לרפש מוצרים למחיתם.

תודה

אכה

האמן לי, זה המחיר. אתה לא צריך לשלם אפילו שקל יותר.

לא יכול להיות. זה עולה הרבה יותר.

נתת לי יותר מדי עדיף.

התרחק מכל מריבה, שמח תמיד בחלקו, ושאיפות וצפיות לא הציקו לו כלל. רגע ושלוה אפילו אותו תמיד.

תמיד לך לחלם פיצקליה!

הסבא שלי טובה משלך.

בצל הוריו המסורים, יענקי התמנהך פראוי, ודמה להם בשתי טפות מים.

תשאף לגדולות.

נו כבר, צא מזה.

יענקי, תעשה כבר משהו עם עצמך...

תפס יזמה.

אבל את יענקליה זה לא עניין, הוא ישב בנשקט והאזין. תמיד האזין.

חבריו הקרובים, בני בתו, אהבו אותו מאוד אך גם השתגעו ממינו לא פחות.

בטח שבן... זה פשיטא.

מה פתאום.

נו קינדערלאך, יש פאן מיגו או לא?

היו הפה, עסוקים מעל הראש
בבעיות הפשפופות ושאגונות
הגדלות של ילדי הפתה האחרים.
וכאלו אף פעם לא חסרו.

אני מלך
הפתה.

לא ולא.
אני הפלך.
אתה ראש
הפמשלה.

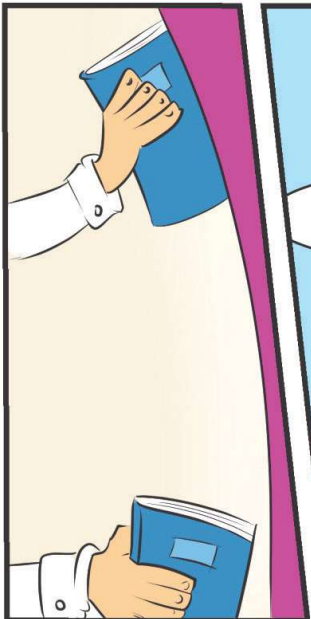

בחלוף השנים, המלפדים פחות ופחות שמו לב
לקיומו של יענקל'ה. מבחינתם, הוא לא הזיק
אבל גם לא הועיל. למען האמת, מלפדיו כבר
במעט התעלמו לגמרי מנוכחותו.

מה אתה עושה? כאן
המקום של החפשים.

לא ולא, אדון ספרן.
שם המקום של הסידורים,
וכאן של החפשים.

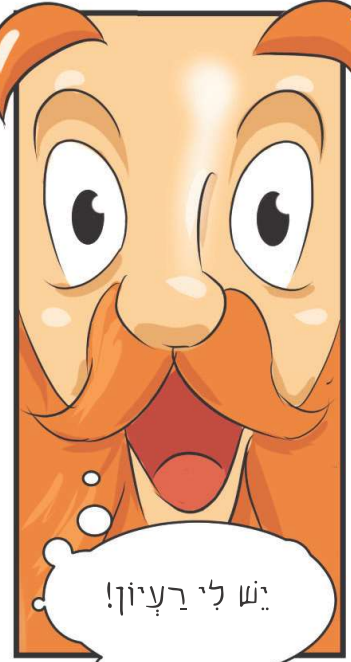

הנני מברז בזאת על
הקמת ארץ שלומיאל. שלא
תעז לעבר את הגבול.

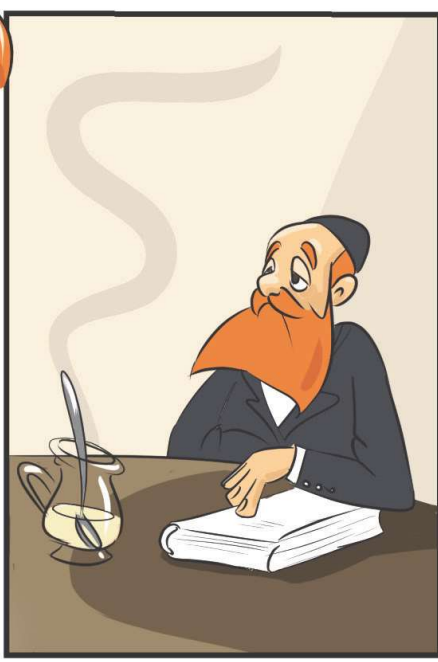
ואני מברז על הקמת ארץ
שלפיזל. ראה הזרת. חחק

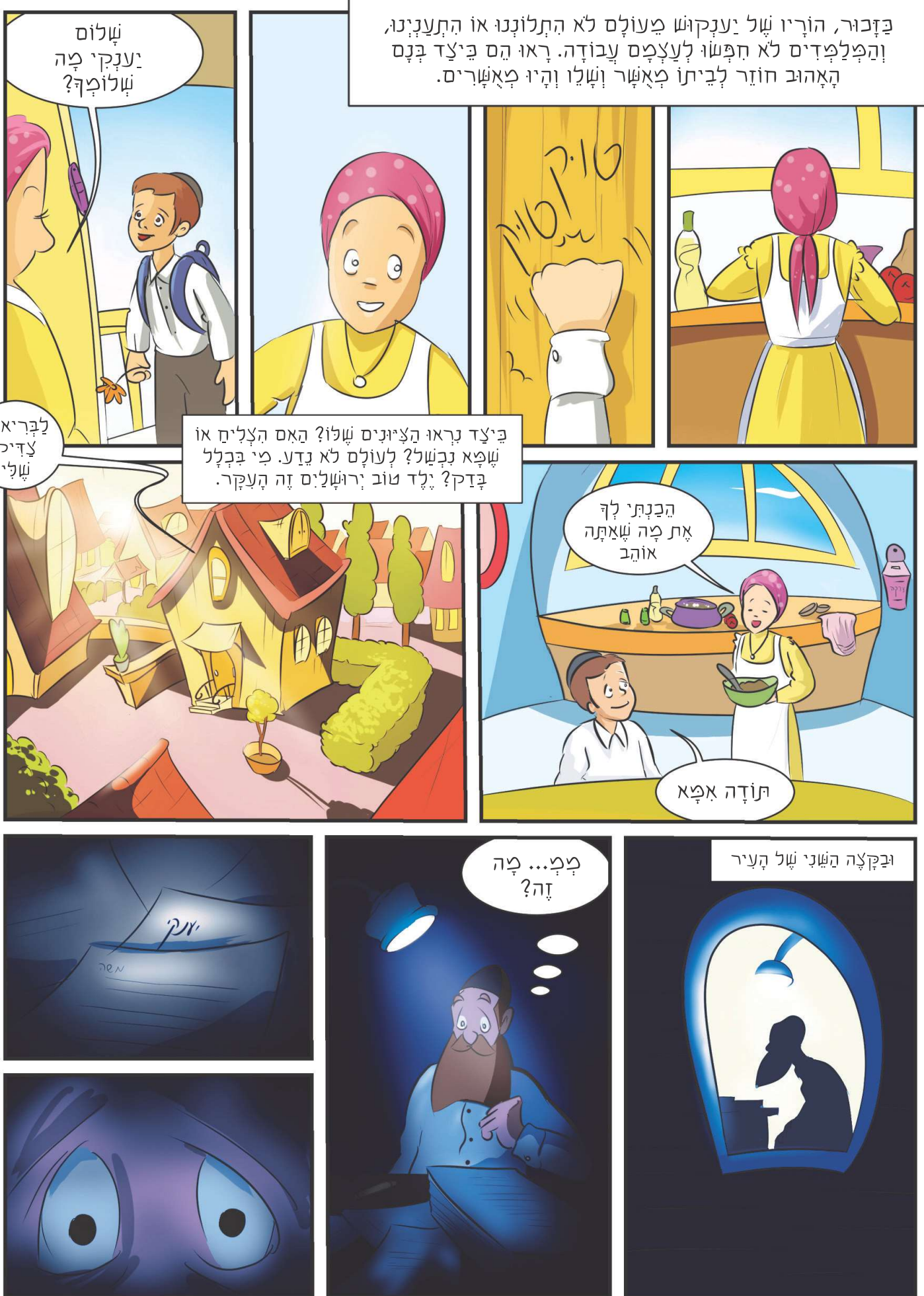

הפתעה! נזרתני בספור
שלא שופעתם פעולם ושגם לא
תשפעה. מעשה שלא היה ולא
נברא. הסביתו ושפעה!

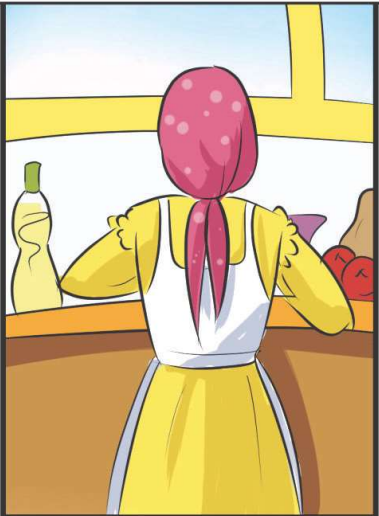
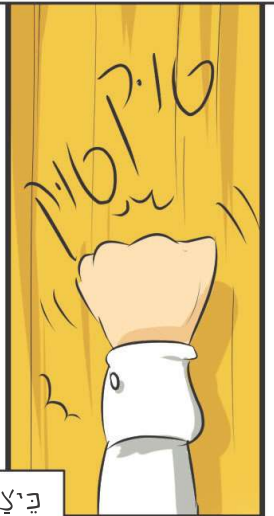
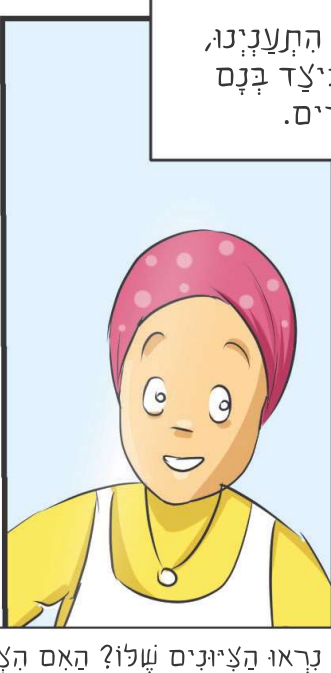
יש לי רעיון!

בזכור, הוריו נָשְׁלַי יַעֲנִקוּשׁ מַעוֹלָם לֹא הִתְלוּנְנוּ אוּ הִתְעַנְנוּ, וְהַמְלִמְדִים לֹא חִפְּשׂוּ לַעֲצָמָם עֲבוּדָה. רָאוּ הֵם בְּיַד בָּנָם הָאֶהוּב חוֹזֵר לְבֵיתוֹ מְאֹשֵׁר וְשָׁלוֹ וְהָיוּ מְאֹשְׁרִים.

שָׁלוֹם
יַעֲנִקִי מָה
שָׁלוֹמְךָ?

לְבָרִיאוֹת
צָדִיק
שָׁלִי

בְּיַד נִרְאוּ הַצְיוֹנִים שָׁלוֹ? הֲאִם הַצְלִיחַ אוּ
שָׁמַר נִבְשָׁל? לַעוֹלָם לֹא נָדַע. מִי בְּכָלֵל
בְּזָק? יָלַד טוֹב יְרוּשָׁלַיִם זֶה הָעֶקֶר.

הַבְּנֵתִי לְךָ
אֶת מָה שְׁאֵתָה
אוֹהֵב

תּוֹדָה אִמָּא

מִמָּה... מָה
זֶה?

וּבְקִצָּה הַשָּׁנָיִם שָׁל הָעִיר

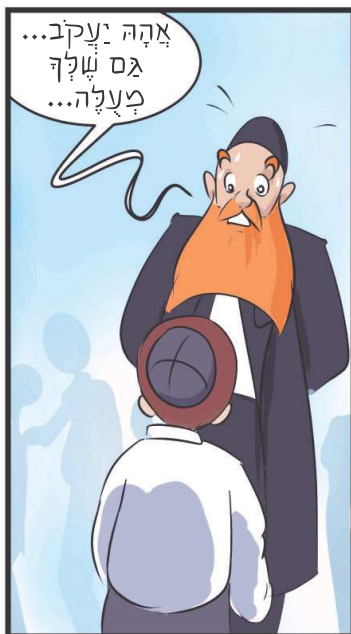

נו באמת
שזה לא משנה כלום
ולא מפריע לאף אחד,
אז הלאה, וייטער,
דלשה, נקסט.

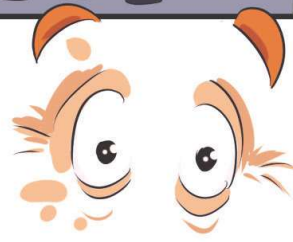
באמת?
איזה יפי!

אהה יעקב...
גם שלך
מעלה...

מוישי, מבחן
ממש מצלח!

למחרת בביתה